

Habib-i Kibriyanın Emsalsiz Affı

Habib-i Kibriya Efendimizin (s.a.v) en büyük meziyetlerinden biri de affetmede emsalsiz olmasıdır. Şefkat ve merhamet her meziyetin ve her faziletin fevkindedir. Hz. Peygamber'in kötülüğe karşı af ile mukabele etmesi, O'nun acizliğinden ve gücü yetmediğinden değil, "**Halîm**" ismine olan mazhariyetindedir.

Bunun en güzel tablosunu Mekke'nin fethinde görmekteyiz. Ruhu şefkat ve merhametle dolu olan bu Zat (s.a.v), kendisine defalarca suikast hazırlayanları ve Müslümanlara her türlü kötülüğü, eza ve cefayı yapmaktan geri kalmayan Kureyşlileri dahi bağışlamıştır. **Eğer intikam hissi olsa idi**, Mekke'nin fethinde Ebu Süfyan darağacına çekilir, Hz. Hamza'nın katili Vahşi ile kızını öldüren Hubbar İbn-i Esved kısas edilir ve Kureyşliler esaret altına alınırlardı. Tarih, af ve merhamet noktasında Hz. Peygamber (s.a.v) Efendimizle mukayese edilecek hiçbir kumandan ve hiç bir hükümdar gösteremez.

Evet, Kureyşlilerin Müslümanlara yaptıkları işkenceler sadece Mekke'ye mahsus kalmamış, onların gittikleri her yerde bu tecavüz ve zulüm devam etmiştir. Hatta Medine'ye hicret eden sahabeleri imha için birkaç kez saldırı düzenlemişlerdir. Tarih şahittir ki; zulüm ve haksızlık yoluyla, arzu edilen bir maksada kavuşmak mümkün olmamış ve olamaz da.

İşte cürmü bu kadar vahşiyane olan Kureyşliler, Mekke'nin fethi esnasında suçlu ve mahcup bir vaziyette Kabe'nin etrafında toplandılar ve Muhammed bizi kesinlikle öldürecek, keşke bize eziyet ve işkence etmeden öldürse diye kendi aralarında konuşarak ölümlerini bekliyorlardı. Çünkü onların yaptığı zulümler bunu icap etmekte idi. Şefkat ve merhamet Peygamber'i (s.a.v) Kabe-i şerife gelerek, orada toplananlara şefkat dolu gözleriyle baktı ve

"Ey ebnay-ı Kureyş, bugün benden nasıl bir muamele bekliyorsunuz?" dedi. Kureyşliler ise yaptıkları bu kadar zulüme rağmen bir kurtuluş ümidiyle:

"Sen asil bir kardeşsin ve asil bir kardeşin oğlusun, senden af bekliyoruz." dediler. Peygamber Efendimiz, (s.a.v) Yusuf'un (as) kardeşlerine hitaben söylediği

"Bugün sizi kınayacak, serzenişte bulunacak değilim!.."1

ayet-i kerimesini okudu. Bunun üzerine peygamber efendimizin büyüklüğünü ve

---

eşsiz merhametini gören Kureyşliler, ümitlendiler ve yüzlerindeki hüznün ve keder kayboldu.

Beşerin en kuvvetli hislerinden biri intikam alma duygusu olmasına rağmen, Peygamber Efendimiz (s.a.v) değil onlardan intikam almak, onları tahkir ve muahaze dahi etmeyip; evlerinden dışarı çıkmayanlar, Kabe-i Şerife sığınanlar ve Ebu Süfyan'ın evine girenler emandadır diyerek, umumi aff ilan etmiştir.

Hazreti Peygamber'in (s.a.v) onlara şefkat ve merhametle muamelesi ve umumi affı, Mekke'deki bütün insanların kalbini İslâmiyet'e meylettirmiş; İslâmiyet'in intişarına ve yükselmesine sebep olmuştur. Evet Allah Resûlü (s.a.v) af ile hiçbir şey kaybetmedi, bilakis çok şey kazandı. Mekke'de parlamaya başlayan bu nur, Medine'de on bin kat ziyadeleşti ve sonunda Mekke'yi kuşattı. Bu büyük fetih ile İslâm dinini yok etmek isteyen Arap kabilelerinin ekserisi İslâm'a girdiler.

Peygamber Efendimiz'in temel hareket noktası, muhataplarının her şeyden önce **"insan"** olmalarıdır. O'nun hayatı boyunca sergilediği bu temel düşünce, insanların kalplerinden bütün düşmanlıkları silip atmış ve onları iman ve Kur'an'a meylettirmiştir.

Evet, şefkat ve merhamet peygamberi olan Resûl-i Ekrem (s.a.v) sevgili amcası Hazret-i Hamza'yı şehit eden Vahşi'yi, onun ciğerlerini çıkarıp kanını içen Hind'i ve Müslümanlara her türlü kötülüğü yapmaktan geri kalmayan Ebu Süfyan'ı ve *"Babasından çekmediğimi ondan çektim"* dediği Ebu Cehlin oğlu İkrime'yi bile bu umumi aftan faydalandırmıştır. Yine Peygamber Efendimiz (s.a.v), kızını öldüren Hubbar İbn-i Eved'i de affetmiştir. Peygamber Efendimizin (s.a.v). kendi canına kasteden ve sahabelerine çeşitli eziyet ve işkence eden bu insanları affetmesi, O'nun nihayetsiz bir şefkat, merhamet ve hilim sahibi olduğunu göstermektedir. Tarih-i beşer, insanlara bu kadar af ve merhametle muamele eden, O'ndan başka birini göstermekten acizdir. Bediüzzaman Hazretlerinin dediği gibi;

"...Bütün ukul toplansa, bir akıl olsalar, o makamın hakikatını tamamiyle ihata edemezlerler." 2

Evet, Fahr-i Alemin kemalini ve kudsi mahiyetini anlamakta bütün akıl sahipleri aciz kalmıştır. Resulullah'ın faziletinin bir hududu yoktur ki, konuşan kimse o fazileti dile getirebilsin. O'na zaman ve mekan itibariyle yakın ve uzak olanlarda hayret ve acizden başka bir şey görülmez! Hz. Peygamber, yakından bakan gözleri kamaştıran bir güneş gibidir. O öyle bir peygamberdir ki, cismi ve ruhu tam kemale ermiş, sonra da insanı yaratan Allah O'nu kendine sevgili seçmiştir. O, güzelliğinde eşi ve banzeri olmayandır. Çünkü O (s.a.v), Seyyid'ül beşer, fahr-i âlem ve rahmetenlilâlemîndir.

Ey fahr-i beşer ve ey natık-ı hak! Sana nihayetsiz selam ve rahmet olsun.

Hz. Peygamber (s.a.v) Mekkelileri böyle af ettiği gibi, sahabe-i kiram efendilerimiz de kendi mallarını gasbeden Kureyşlilerden onları geri alma talebinde bulunmamışlar ve eşsiz bir hamiyetperverlik örneği göstermişlerdir. Evet, bu ne ulvî bir alicenaplık ve ne büyük bir merhamettir.

Dipnotlar:

[1](#) *Yusuf Suresi, 12/92.*

[2](#) *Mektubat.*